

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **TEKO TECHNOLOGY s. r. o.**, Petřkovická 251/10, Ostrava, zast. advokátem JUDr. Michalem Kačmaříkem, Poštovní 39/2, Ostrava, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.2.2018, čj. 9640/18/5300-21443-712165, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2021, čj. 25 Af 16/2018-85,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **4114 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Michala Kačmaříka.

Odůvodnění:

[1] Tato věc nepřináší žádnou novou právní otázku. NSS zde jako již mnohokrát v minulosti rozhodoval o oprávněnosti odepření nároku na odpočet DPH z důvodu zapojení daňového subjektu do řetězce zasaženého podvodem na DPH.

I. Vymezení věci

[2] Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj rozhodnutími (1x dodatečný platební výměr, 3x platební výměr) ze dne 8. 12. 2016 žalobkyni doměřil/vyměřil DPH za zdaňovací období červen až září 2014 v celkové výši 1 211 666 Kč. Správce daně dospěl k závěru, že nárok na odpočet DPH z nákupu mobilních telefonů značky Apple iPhone 5S od dodavatele BAM MOBIL uplatnila žalobkyně neoprávněně. Plnění totiž pocházelo z řetězce zasaženého podvodem na DPH a žalobkyně o této skutečnosti minimálně měla a mohla vědět.

pokračování

[3] Proti rozhodnutím správce daně podala žalobkyně odvolání, které žalovaný zamítl.

[4] Následně se žalobkyně bránila žalobou podanou ke krajskému soudu, který jí vyhověl: zrušil rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že daňové orgány neprokázaly, že žalobkyně měla a mohla vědět o své účasti na řetězci zasaženém podvodem na DPH.

[5] Zrušující rozsudek krajského soudu ovšem NSS ke kasační stížnosti žalovaného zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Podle NSS se krajský soud nezabýval všemi skutečnostmi, na které poukazovaly daňové orgány. NSS proto krajskému soudu uložil, aby se v novém rozsudku zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi (indiciemi předestřenými daňovými orgány) a posoudil je jednotlivě i v jejich souhrnu (viz rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2021, čj. 10 Afs 158/2019-51, především body 22 a 23).

[6] Krajský soud v novém rozsudku opět dospěl k závěru, že daňové orgány neprokázaly, že žalobkyně měla a mohla vědět o své účasti na řetězci zasaženém podvodem na DPH. Krajský soud rozhodnutí žalovaného tedy i napodruhé zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

II. Kasační stížnost

[7] Žalovaný (stěžovatel) napadl i druhý rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[8] Stěžovatel je přesvědčen, že zjištěné skutečnosti tvoří dostatečný a ucelený souhrn (byť) nepřímých důkazů, které prokazují, že žalobkyně mohla a měla vědět o svém zapojení do řetězce zasaženého podvodem na DPH. Krajský soud tyto skutečnosti opětovně nesprávně posoudil; navíc několikrát bez dalšího převzal ničím nepodloženou argumentaci žalobkyně. V navazujících pasážích kasační stížnosti stěžovatel rozvedl své vlastní hodnocení skutkového stavu a výčet pochybení, kterých se krajský soud dopustil.

[9] Dále stěžovatel namítl, že krajský soud nerespektoval závazný právní názor vyslovený NSS v rozsudku 10 Afs 158/2019, kterým NSS zrušil první rozsudek krajského soudu. Krajský soud podle stěžovatele hodnotil rozhodné skutečnosti (indicie) pouze izolovaně, nikoli i v jejich souhrnu, jak mu uložil NSS.

[10] Konečně stěžovatel namítal i nesprávné použití závěrů rozsudku *VYRTYCH* (rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2018, čj. 5 Afs 60/2017-60). Podle stěžovatele byla kauza *VYRTYCH* skutkově natolik odlišná, že její závěry nešlo na současný případ použít. Zatímco ve věci *VYRTYCH* daňové orgány neprokázaly nejen to, že obchodní transakce probíhaly za nestandardních okolností, ale ani neprokázaly, že se daňový subjekt choval neobezřetně, v této věci tomu tak nebylo.

[11] Žalobkyně navrhla odmítnutí kasační stížnosti pro nepřípustnost, neboť krajský soud se řídil závazným právním názorem NSS a nijak se nezměnily skutkové okolnosti věci. Stěžovatel pouze opakovaně polemizuje se skutkovým hodnocením krajského soudu, které pro něj vyznělo nepříznivě. Dále žalobkyně nesouhlasila se závěry, které stěžovatel vyvodil ze zjištěného skutkového stavu. Žalobkyně pouze využila nabídnutou obchodní

příležitost, přičemž prokázala splnění všech podmínek nutných k uznání odpočtu na DPH. V případě, že NSS kasační stížnost neodmítne pro nepřipustnost, navrhla její zamítnutí jako nedůvodné.

[12] V replice k vyjádření žalobkyně setrval žalovaný na svém závěru, že krajský soud vypořádal rozhodné skutečnosti (indicie) izolovaně, a nikoli v jejich souhrnu. Tím nerespektoval závazný právní názor NSS. Dále stěžovatel rozvedl svou argumentaci, a to zejména své závěry o rizikovosti prodeje mobilních telefonů, kvůli čemuž byl v této oblasti ostatně zaveden od 1. 1. 2015 režim přenesení daňové povinnosti. Konečně stěžovatel nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že přijala veškerá opatření, která od ní mohla být rozumně požadována. Podle stěžovatele bylo naopak prokázáno, že žalobkyně si počínala neopatrně.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[13] Kasační stížnost není důvodná.

Krajský soud respektoval závazný právní názor NSS

[14] NSS se nejprve zabýval námitkou, podle níž krajský soud nerespektoval závazný právní názor NSS: sice se napodruhé již zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi, ale nevyhodnotil je v jejich souhrnu.

[15] Tato námitka není důvodná. Z rozsudku krajského soudu je zřejmé, že krajský soud postupoval v souladu se závazným závěrem NSS. Všechny rozhodné skutečnosti totiž posoudil jednotlivě i v jejich souhrnu (srov. např. body 24 a 26 napadeného rozsudku).

[16] Krajský soud srozumitelně a jednoznačně vysvětlil své závěry, podle kterých daňové orgány dostatečně nezpochybnily tvrzení žalobkyně, že jen využila běžné obchodní příležitosti, kterou jí zprostředkoval z předchozí spolupráce již známý dodavatel. Obchodní transakce byla navíc řádně provedena (zboží bylo reálně dodáno) a zúčtována (platby byly provedeny prostřednictvím bezhotovostního styku). V takovém případě, přicházelo-li po souhrnném zhodnocení všech rozhodných skutečností v úvahu více závěrů, bylo třeba postupovat ve prospěch žalobkyně jako daňového subjektu (především bod 34 rozsudku krajského soudu). Svě závěry krajský soud opřel o dostatečné hodnocení skutkových zjištění.

Kasační stížnost je přípustná, ačkoli krajský soud respektoval závazný právní názor NSS

[17] Žalobkyně navrhovala odmítnutí kasační stížnosti pro nepřipustnost, neboť krajský soud se řídil závazným právním názorem NSS a nijak se nezměnily skutkové okolnosti věci.

[18] NSS konstatuje, že přestože krajský soud respektoval závazný právní názor NSS a nijak se nezměnily skutkové okolnosti věci, je kasační stížnost přípustná.

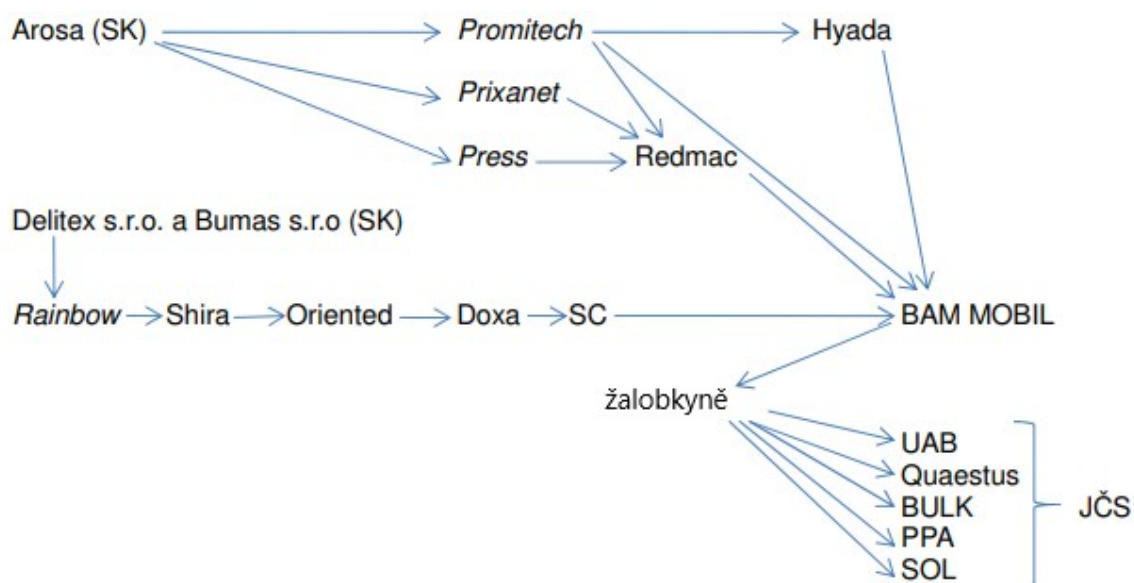
pokračování

[19] Kasační stížnost proti druhému rozhodnutí krajského soudu totiž nemůže být nepřípustná, pokud se NSS v předchozím zrušujícím rozsudku nevyjádřil k meritu věci (např. nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, N 119/37 SbNU). Za takového stavu by odmítnutí druhé kasační stížnosti znamenalo odmítnutí věcného přezkumu rozhodnutí z pohledu aplikace hmotného práva (např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS, bod 24). Právě taková situace nastala i v nyní projednávané věci, v níž NSS ve zrušujícím rozsudku vytkl krajskému soudu nedostatečné hodnocení všech rozhodných skutečností (indicií), aniž se jakkoli vyjádřil k věci samé (zda je správný závěr daňových orgánů o odepření nároku na odpočet DPH z důvodu vědomého zapojení žalobkyně do řetězce zasaženého podvodem na DPH).

Daňové orgány neprokázaly, že žalobkyně měla a mohla vědět, že se účastnila řetězce zasaženého podvodem na DPH

[20] Ústřední spor této věci spočívá v otázce, zda žalobkyně měla a mohla vědět, že se svým jednáním účastnila řetězce zasaženého podvodem na DPH.

[21] Řetězec zasažený podvodem na DPH popsaly daňové orgány následovně:

Daňové subjekty, které podle daňových orgánů neodvedly DPH, byly společnosti Promitech, Prixanet, Press a Rainbow. Výlučným dodavatelem mobilních telefonů žalobkyni byla společnost BAM MOBIL.

[22] Daňové orgány dovodily závěr o zaviněné účasti žalobkyně na řetězci zasaženém podvodem na DPH z nepřímých skutečností, které podle jejich názoru v souhrnu tvořily logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících důkazů. Konkrétně daňové orgány vyvodily vědomou účast žalobkyně na daňovém podvodu z těchto skutečností (body 47 až 50 rozhodnutí stěžovatele):

- žalobkyně dříve v tak velkém objemu s mobilními telefony neobchodovala, zabývala se dlouhodobě a téměř výhradně prodejem tonerů;
- mobilní telefony žalobkyně prodávala do zahraničí, do té doby ovšem nevykázala téměř žádné velké dodávky do zahraničí; to se okamžitě projevilo v nadměrných odpočtech v řádech milionů korun, které žalobkyně dříve nevykazovala;
- žalobkyně nakupovala mobilní telefony pouze od jedné společnosti, a to BAM MOBIL, se kterou neuzavřela žádnou písemnou smlouvu, spoléhala pouze na osobní známost s jednatelem společnosti BAM MOBIL; pokud žalobkyně obchodovala s tonery, vždy uzavírala písemné smlouvy;
- neuzavření písemné smlouvy je v dané praxi nestandardní z důvodu předcházení rizikům spojeným s obchodováním (sankce za prodlení, reklamace atd.);
- společnost BAM MOBIL nebyla na trhu dlouhodobě zavedená jako velkoobchodní firma s potřebným ekonomickým zázemím, dodávky žalobkyni přesáhly 55 mil. Kč, tedy silně nad rámec ekonomické činnosti společnosti BAM MOBIL v předchozích letech;
- nebylo prokázáno, že by si žalobkyně porovnávala nabídku společnosti BAM MOBIL s jinými nabídkami potenciálních dodavatelů;
- celý obchod u žalobkyně měl na starosti jeden zaměstnanec, ačkoli žalobkyně zaměstnává 50 zaměstnanců, tento zaměstnanec neměl aktivní znalost angličtiny a komunikoval pouze přes e-mail; to je u takového objemu zboží a povahy obchodu nestandardní;
- se zahraničními odběrateli nebyly uzavírány písemné smlouvy, na základě kterých by bylo možné v maximální možné míře při takto velkém objemu dodávek zamezit zvýšenému podnikatelskému riziku;
- žalobkyně při prodeji zboží do zahraničí zvolila službu *on hold*, tzn. zboží není odběrateli předáno dříve, než je plně uhrazena kupní cena – tato podmínka ovšem nebyla bezvýhradně dodržována;
- mobilní telefony byly přeprořádány a převáženy v jeden den mezi subdodavateli, společností BAM MOBIL, žalobkyní a zahraničními odběrateli;
- za neobvyklé označil stěžovatel, že i přes ziskovost těchto transakcí žalobkyně dále neusilovala o dlouhodobou spolupráci v takovém rozsahu;
- mobilní telefony představují rizikovou komoditu, která je často zneužívána k podvodům na DPH v rámci tzv. řetězových podvodů.

[23] Krajský soud tyto skutečnosti (indicie) podrobně posoudil zejména v bodech 22 až 33 svého rozsudku. V navazujícím bodu 34 rozsudku poté dospěl k závěru, že daňové orgány dostatečně nevyvrátily argumentaci žalobkyně, že jen využila běžné obchodní příležitosti, kterou jí zprostředkoval z předchozí spolupráce již známý dodavatel. Obchodní transakce byla řádně provedena (zboží bylo reálně dodáno) a zúčtována (platby byly provedeny prostřednictvím bezhotovostního styku). V takovém případě, přicházelo-li po souhrnném zhodnocení objektivních skutečností v úvahu více možných závěrů, bylo třeba postupovat ve prospěch žalobkyně jako daňového subjektu.

[24] NSS s právním hodnocením krajského soudu souhlasí a v podrobnostech na něj odkazuje. Ačkoli, jak ostatně NSS uvedl již v prvním zrušujícím rozsudku (bod 16 rozsudku 10 Afs 158/2019), se v této věci jedná o hraniční případ, i podle názoru NSS daňové orgány přesvědčivě nedoložily, že žalobkyně měla a mohla vědět, že se účastnila řetězce zasaženého podvodem na DPH.

[25] K nezkušenosti s prodejem mobilních telefonů žalobkyně uvedla (a prokázala), že určitou - byť nevelkou - zkušenost s prodejem mobilních telefonů již z dřívějšíka měla. NSS

pokračování

také z tohoto důvodu souhlasí s krajským soudem, že náhlé obchodování s mobilními telefony mohlo představovat prostou reakci na obchodní příležitost, která navíc pocházela od dodavatele, se kterým se žalobkyně z předchozí doby již dobře znala. Předchozí známost dodavatele navíc, jak tvrdila žalobkyně, mohla dobře odůvodnit též absenci písemných smluv mezi žalobkyní a jejím dodavatelem. Žalobkyně ostatně disponovala e-mailovou komunikací mezi ní a dodavatelem (žalobkyně navíc doložila, že ani s dalšími dodavateli standardně neměla sjednané písemné smlouvy). Za podezřelou NSS nepovažoval ani absenci písemných smluv s odběrateli, a to s ohledem na sjednání služby *on hold*.

[26] NSS přisvědčuje také závěrům krajského soudu, že jako nestandardní se skutečně mohlo jevit to, že společnost BAM MOBIL nebyla na trhu dlouhodobě zavedená jako velkoobchodní firma s potřebným ekonomickým zázemím a dodávky žalobkyni přesáhly hodnotu zboží ve výši 55 mil. Kč (tj. výrazně nad rámec ekonomické činnosti společnosti BAM MOBIL v předchozích letech). Na druhou stranu tyto skutečnosti ani podle názoru NSS nevedou jednoznačně k prokázání závěru, že žalobkyně měla a mohla vědět o zasažení obchodního řetězce podvodem na DPH. V případech, v nichž by již pouze takové skutečnosti musely daňové subjekty považovat za indicie svědčící o podvodu na DPH a jen na jejich základě by nemohly vstupovat do nových obchodních vztahů, by i dle názoru NSS bylo téměř vyloučeno rozvíjení podnikatelské činnosti. Navíc je třeba zohlednit i to, že dodavatel BAM MOBIL nevykazoval žádné jiné podezřelé vlastnosti a žalobkyně s ním měla dřívější pozitivní obchodní zkušenosti.

[27] Významné podle NSS není ani to, že nebylo prokázáno, že by si žalobkyně porovnávala nabídku společnosti BAM MOBIL s jinými nabídkami potenciálních dodavatelů, celý obchod u žalobkyně měl na starosti jeden zaměstnanec, ačkoli žalobkyně zaměstnává 50 zaměstnanců, tento zaměstnanec neměl aktivní znalost angličtiny a komunikoval pouze přes e-maily, mobilní telefony byly přeprořádány a převáženy v jeden den mezi subdodavateli, společností BAM MOBIL, žalobkyní a zahraničními odběrateli.

[28] Není totiž sporu o tom, že ceny byly běžné (tržní), žalobkyně nebyla v dané oblasti obchodníkem zcela bez zkušeností a porovnání cen u běžného spotřebního zboží lze učinit zhlédnutím internetových stránek (o tom pochopitelně nevzniká formalizovaný dokument). Navíc za situace, kdy nejsou žádné pochybnosti o sjednané ceně, je bezpředmětné rozvíjet úvahy o způsobu a míře jejího ověřování. Zaměstnanec žalobkyně obchody reálně uskutečnil, žalobkyně vysvětlila způsob jeho komunikace v cizím jazyce, zaměstnanec byl efektivní, zboží prodal a obdržel peníze. Žalobkyně dále při prodeji zboží do zahraničí zvolila službu *on hold* (zboží nebylo odběratelům předáno dříve, než byla plně uhrazena jeho kupní cena). Služba *on hold* se neuplatnila jen u jednoho odběratele. Ten však zaplatil nejprve zálohu a poté doplatek; i v tomto výjimečném případě se tedy jednalo o poměrně bezpečný způsob platby za zboží. Ačkoli přeprořádání a převážení mobilních telefonů v jeden den mezi subdodavateli, společností BAM MOBIL, žalobkyní a zahraničními odběrateli také může představovat nestandardní skutečnost, nelze tento závěr přijmout bez dalšího, neboť z hlediska efektivity logistiky může tento postup dávat smysl.

[29] Poslední indicií bylo, že mobilní telefony představují rizikovou komoditu, která je často zneužívána k podvodům na DPH. Podle názoru NSS je to však s ohledem na okolnosti nyní projednávané věci již ze své podstaty spíše podružná skutečnost, která sama o sobě (ani ve spojení s již uvedenými okolnostmi) nemůže svědčit o vědomém zapojení žalobkyně do řetězce zasaženého podvodem na DPH. Tato skutečnost se totiž nijak nevztahuje ke konkrétnímu jednání žalobkyně. Stěžovatel navíc tuto okolnost ponechal pouze v podobě obecného konstatování.

[30] Je vhodné též opětovně připomenout (jak uvedl již krajský soud v bodu 22 svého rozsudku), že žalobkyně byla zavedenou společností s několika desítkami zaměstnanců. Nebyla ve styku se žádnou ze společností, která by neodvedla daň; jejím jediným dodavatelem byla společnost BAM MOBIL, s níž měla již předchozí pozitivní zkušenost. Obchody proběhly standardně, za ceny obvyklé, byly řádně zúčtovány, platby probíhaly bezhotovostně, navíc v naprosté většině případů se službou *on hold*. Povaha zboží ani nepředstavovala úplnou anomálii v paletě produktů, s nimiž žalobkyně obchodovala.

Krajský soud nepochybil v aplikaci závěrů rozsudku VYRTYCH

[31] V poslední kasační námitce stěžovatel namítal, že krajský soud na posuzovanou věc nesprávně aplikoval závěry rozsudku *VYRTYCH* (rozsudek NSS 5 Afs 60/2017-60). Podle stěžovatele byla kauza *VYRTYCH* skutkově natolik odlišná, že její závěry nešlo na současný případ použít. NSS neshledal důvodnou ani tuto námitku.

[32] NSS předně uvádí, že z rozsudku krajského soudu je zřejmé, že krajský soud aplikoval závěry rozsudku *VYRTYCH* pouze podpůrně, ústřední sporná otázka skutečně spočívala v tom, zda žalobkyně minimálně měla a mohla vědět, že se svým jednáním účastnila řetězce zasaženého podvodem na DPH.

[33] NSS si je samozřejmě dobře vědom, že při aplikaci judikatury je třeba přihlížet ke skutkovým okolnostem věci, na kterou má být použita, resp. k tomu, jak se judikát shoduje s projednávanou věcí, případně jak se od ní odlišuje. Na druhou stranu je však třeba vzít v potaz i povahu přebíraných závěrů v tom smyslu, zda se jedná o závěry obecnějšího charakteru, dále použitelné pro větší množství případů, které se s původní věcí mohou shodovat jen v obecných rysech, či závěry konkrétnějšího charakteru, které jsou dále použitelné prakticky výlučně na věci vykazující shodné skutkové okolnosti jako věc judikovaná. Po posouzení námitky NSS dospěl k závěru, že i přes skutkové odlišnosti projednávané věci od věci *VYRTYCH* krajský soud použil takové závěry, které jsou přílehlavé i na tuto věc.

[34] Z napadeného rozsudku je zřejmé, že krajský soud odkazem na rozsudek *VYRTYCH* upozornil na to, že daňové orgány nemohou odepřít nárok na odpočet DPH libovolnému daňovému subjektu stojícímu v řetězci zasaženém podvodem na DPH. Pokud by byl takový postup daňovým orgánům umožněn, fakticky by to znamenalo založení objektivní odpovědnosti kteréhokoli subjektu zapojeného v obchodním řetězci za pohyb a osud zboží. Dále krajský soud podotkl, že NSS v rozsudku *VYRTYCH* uvedl, že požadavek evropské judikatury, která se týká prověřování věrohodnosti obchodních partnerů v řetězci, nelze bezmezně rozšiřovat. Taktéž nelze extenzivně dovozovat, že se

pokračování

má jednat o nekonečně dlouhý řetězec osob, kam až by měla povědomost osoby povinné k dani, která zdanitelné plnění uskutečnila, a její obezřetnost sahat. NSS nevidí důvod, proč by uvedené závěry krajského soudu nebyly použitelné na nyní projednávanou věc. Jak krajský soud správně uvedl, žalobkyně nikdy nejednala přímo s daňovými subjekty, které neodvedly daň, vždy jednala pouze s dodavatelem pro ni již dobře známým - společností BAM MOBIL. Navíc v jednom z případů skutečně stálo mezi žalobkyní a daňovým subjektem, který neodvedl daň, dokonce 5 dalších daňových subjektů. NSS opakuje, že v tomto případě byla sporná vědomostní složka účasti žalobkyně na řetězci zasaženém daňovým podvodem. Odpovídající projednávané věci je proto závěr krajského soudu, podle kterého s rostoucí vzdáleností daňového subjektu od daňového subjektu, který neodvedl daň, musí růst i důvěryhodnost a síla objektivních skutečností prokazujících vědomé zapojení daňového subjektu do řetězce zasaženého daňovým podvodem. Podle NSS ani podle krajského soudu se právě vědomé zapojení žalobkyně do řetězce zasaženého podvodem na DPH v tomto případě nepodařilo prokázat.

IV. Závěr a náklady řízení

[35] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ § 110 odst. 1 věta poslední s. s. ř.s. ř. s.).

[36] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § § 60 odst. 1 za použití § § 120 s. s. ř.s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně naopak úspěšná byla, náhrada nákladů řízení jí proto náleží.

[37] V řízení o kasační stížnosti její náklady představovala odměna advokáta za jeden úkon právní služby: sepsání vyjádření ke kasační stížnosti, tzn. 3100 Kč + paušální částku 300 Kč. K tomu je třeba připočíst DPH z částky 3400 Kč ve výši 714 Kč. Celkově tedy náklady řízení žalobkyně před NSS představovaly částku ve výši 4 114 Kč. Tuto částku je stěžovatel povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu